

דבורסה לניירות-ערך נתלי אביב לא ירדה מהכותרות. היא פשוט החליפה כתובת מרחוב אחריהעם, שם ניצב בניינה החדש, היא עברה לתקופת מה לרחוב וייצמן, שם שוכן בית-המישפט המחוזי.

אחת הפרשיות המרתקות, הקשורה להתמוטטות השערים בבורסה בשלהי חודש ינואר השנה, נוגעת לשני משקיעים אלמונים, מתיהו ("מת") ששון ואריה בוכוולד.

השניים תבעו את הבנק למימון סחר, שמישרדו היחיד שוכן ברחוב שדרות-רוטשילד בתל-אביב, בסכום של כמעט 200 מיליון לירות — סכום-עתק לכל-הרעיות.

השניים, כמו רבים אחרים, ניהלו את תיקי-השקעותיהם דרך סניף מיוחד זה של הבנק, הקשור לקבוצת בנק המזרחי. לסניף זה יצא שם של מקום נוח למשקיעים, הזוכים שם לטיפול אישי ול"אפים" טובים מהיועצים. הבנק התמחה בנייהול תיקי השקעות בבורסה.

לפני המפולת, היה לשניים בחשבון בבנק 330 מיליון לירות.

כתב-התביעה שאותו הם הגישו לבית-הדין, הוא גם נגד רננית, שהיא חברה לניהול קרנות נאמנות, נגד קרן רננית, שהנאמנה שלה היא רננית ונגד רואי-החשבון אליעזר פישמן מתל-אביב, שתפסו של יוסי

בבית צנוע זה שוכן מרכז של בנק — על הנסים והנפלאות המתרחשים בו סיפר המשקיע לבלש הפרטי השתול, בשיחה שהוקלטה שלא בידיעתו

בבנק למימון ולסחר, והם התנהגו שם כבני-בית. גם בפסו' תמור, מקום מישכן הבורסה הישן, הם היו אורחים מכובדים. הם נחשבו בעלי מידע רציני ביותר ומהימן, ועל-פי כתב-התביעה שהם הגישו הם טוענים שהם כלכר היו בעלי ניירות-הערך שנחשבוו המשוך תפ, ושהם לא ניהלו תיקי-השקעות של לקוחות.

למרות שבין הרחובות רוטשילד ואלנבי בתל-אביב הם היו מוכרים, נמנעו השניים מלהגיע לכותרות או לטורי רכילות, כלכלית או חברתית. נסינם לשמור אל אלמוניותם רק הוסיף להילחם שהקיפה אותם.

מסיבה זו זקפו רבים את גבותיהם כאשר התברר שהשניים החליטו לתבוע את הבנק בבית-המשפט ולא לסגור את התביעה בכורדות פנימית. פירט התביעה הגדילו את ההפתעה עוד יותר.

"בשורה משמחת"

אד הבנק לא שקט על שמרו. הוא הכין לשניים הפתעה אמיתית, שהעבירה את הפרשה מדיון בתיק אזרחי המחוזי, לחקירה במחלקה לחקירות הונאה של המטה הארצי, ולבדיקה מקיפה של מחלקת-החקירות של מסי-הכנסה.

איך זה קרה בעצם? סיפר שישן:

ביום הרביעי, 19 בינואר, בשעה 5 אחרי-הצהריים, פנה קירשטיין

מניין היו לאיש זה

לבוכולד בבניין הבורסה לניירות-ערך. הוא אמר לו שידוע לו כי לבוכולד יש כספים רבים המושקעים בתפ"סים והוציע לו עיסקה. כידי הבנק למימון ולסחר היתה והציע לו עיסקה.

כידי הבנק למימון ולסחר היתה כמות גדולה של מניות ספנות והספקה א' 0.5. לטענת קירשטיין, גם הבנק וגם רננית לא היו מעוניינים להחזיק את כל כמות המניות. קירשטיין הסביר, שלמחרת מתכוונת החברה לספנות והספקה להציג בבורסה רוחות כספיים מצויינים, וכן להודיע על חלוקת 250 אחוז מניות הטבה. קירשטיין ביקש, בשם הבנק, שבעלי החשבון יקחו לכמה ימים 248,000 ערך נקוב של מניות, בשער 8040. חשבון חוייב ב-199,890,480 לירות.

קירשטיין הוסיף, שביום הראשון, 23 בחודש ינואר, יקנה הבנק את

ואתו לפני מתי, צעיר רוה, מהיר דיבור ובעל תווי-פנים צרים. מתי, שהורה כי הוא התחיל מאפס ועשה כסף רב בחמש השנים האחרונות, הפך ליד ימינו של בוכוולד. בין השאר הקימו השניים חברה ליצוא יבוא ממצריים, אך היא לא הותירה את רישומה בשטח זה.

השניים נהגו לבקר כמעט מדי יום

דויד ששון חיפש שותף לעסקיו חובקיה-עולם. הוא ישב זמן רב באיראן, נדר במקומות שונים ברחבי העולם, ועתה הוא עושה עסקים בקאהיר.

בוכוולד לא ההלהב מסוג עסקים זה. ב-1977 הוא גילה את הבורסה ואת היתרונות הגלומים בה, והעדיף אותה על פני נסיעות לטהראן. דויד הציג

בוכוולד הוא טיפוס נחבא אל הכלים. הוא מתלבש בפשטות, נוסע באוטובוסים ולא מפגין בהתנהגותו שהוא בעל תיקי-השקעות כבד ביותר. את מתי הוא הכיר באמצעות אחיו, דויד. זה הכיר את בוכוולד באקראי במישרד תל-אביבי.

לכל אחד מהם נאמר שהשני הוא איש-עסקים רציני.

ריגור, בניהול מישרד יורפל, בדי-זנגווי-סנטר בתל-אביב.

להתחיל מאפס

ששון ובוכוולד פירטו ככתב התביעה סיפור מרתק, שממנו עולה כי הם נפלו קורבן לפיקוד בנק בשם אלי קירשטיין, מנהל מחלקת ניירות-הערך של הבנק, ואחר-כך רומו עליידי גורמים בכירים בבנק.

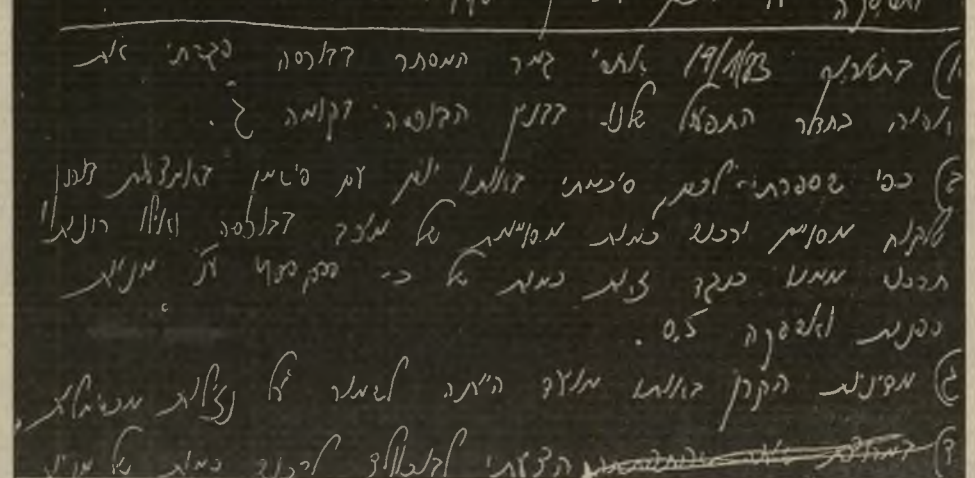
התביעה נגד רננית, רננית ופישמן נמחקה על הסף לפני שבועיים. התביעה נגד הבנק תמשיך להתברר. השאלה הראשונה שעניינה לא רק את הציבור, אלא גם את משקיעי הבורסה הכבדים, היתה מי הם באמת ששון ובוכוולד.

כתב-התביעה הוגש בשם סלימה מתיהו, אמו של מתי ששון. היא

המישורה ומס ההכנסה נכנסו לחקירתה של העיסקה הענקית

המניות כחורה, והבטיח שאם המניות יעלו על-פי התחזית, יזכה חשבונם המשותף, ואם חלילה ירד ערך המניות — יזכה החשבון של סלימה מתיהו במלוא הסכום שבו הוא חוייב.

בוכוולד ואמו של ששון יצאו עוד קודם לכן מכל השקעותיהם בשוק המניות, משום שסברו כי בשוק קיימים מחירים לא הגיוניים. אך קיומה של עיסקה וראית כל-כך, שניתן בה רק להרוויח, קסמה לבוכוולד.

ואריה בוכוולד ב-8 בפברואר, אחרי שכבר הוברר שהשניים שחשבונו לא זוכה בתעודות השתתפות מקרן רננית. במיסמך הכתוב בכתב-ידו של אלי קירשטיין, הסביר הפקיד מדוע הוא עשה מה עשה.

הסכם באישון לילה

של אלי קירשטיין, מנהל מחלקת ניירות-הערך בבנק למימון ולסחר, שניתן לשני המשקיעים מתי ששון

שוחד לפקידים גניבות מחשבונות של אחרים ושוחד מיני

ובוכוולד היו בעלי-החשבון. לששון היתה זו נכות חתימה כמויפה כוח של אמו.

בוכוולד וששון הם בשנות ה-30 לחייהם. בוכוולד, ילדו הארץ, שהה במשך שנים בקנדה, שם הוא למד מחשבים. הוא התחתן בחו"ל וחזר לארץ עם אשתו, התגורר בדרום הארץ ואחר-כך, לפני כשש שנים, עבר להתגורר בתל-אביב. הוא עבר כמרצה למחשבים בבאר-שבע.